

20. juni 2016.

I medfør af § 37 i Forretningsordenen for Inatsisartut skal jeg herved fremsætte følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål:

- 1. Naalakkersuisut har oplyst at der henligger en gæld til det offentlige til betaling på kr. 870 mio. Står denne gæld til betaling hos de unge, de midaldrende eller de ældre generationer?**
- 2. Er Naalakkersuisut af den opfattelse, at det er realistisk, at de borgere, der sidder med gælden og som i forvejen ikke har den fornødne betalingsevne skal tvinges til at betale for deres restancer i husleje, sørge for tilbagebetaling af offentlige ydelser og at vi skal lade de forældre, som har fået anbragt deres børn uden for hjemmet betale gælden?**
- 3. Kan borgere med restancer i deres huslejebetaling, borgere med gæld i manglende tilbagebetaling af offentlige ydelser og forældre til børn anbragt uden for hjemmet under ét alligevel antages at oppebære indkomster af en sådan størrelse, at de kan benævnes som velstillede?**
- 4. Har Naalakkersuisut ikke noget ønske om eller har til hensigt at gennemføre en ordning, hvorved den mere velstillede del af befolkningen kan bære en større del af samfundets gældsbyrde, og ikke påtvinge den allerede mindre velstillede del af befolkningen en betalingspligt og samtidig lægge byrderne på de børnerige familier? Dersom dette er tilfældet, hvilke argumenter ligger da bag Naalakkersuisuts udmeldinger?**
- 5. Hvis man vil gennemtvinge betaling i den gruppe, der har gæld i forhold til deres boligstøtte vil det primært ramme de svagest økonomisk funderede grupper og måske de familier og enkelte borgere med den mindste betalingsevne. Er situationen den, at den gruppe, der har gæld i forhold til deres boligstøtte i virkeligheden anses for at være økonomisk stærke nok til at kunne indfri deres gæld?**
- 6. Eftersom satserne for ophold på daginstitutioner kan være høje og kan føre til en gældsætning for nogle forældre, kan Naalakkersuisut da på den baggrund føre en dokumentation for, at disse pågældende borgere i realiteten oppebærer en så stor indkomst – så de tilmed kan betegnes som egnede til at varetage deres økonomiske forpligtelser, men at de undlader at gøre det? Hvilke argumenter ligger bag besvarelsen af dette spørgsmål?**
- 7. Ydelsen for ophold i en daginstitution i Qeqqata Kommunia for en familie med to børn er i sammenligning dobbelt så stor som den er for en familie med to børn i Kommuneqarfik Sermersooq. Dette viser os, at der anvendes vidt forskellige inddrivningsmetoder i de forskellige dele af landet. Anser Naalakkersuisut ikke dette forhold som en hindring for at indføre betalingspligt over for de svagest stillede borgere?**

8. Ved Naalakkersuisuts fremlæggelse af den politisk-økonomiske redegørelse for 2016 blev det påvist, at disse tiltag omkring tvangsudskrivninger sigter på den gruppe borgere, som allerede lever under forhold, hvor de har andre store økonomiske problemer at slås med. Kan Naalakkersuisut dokumentere dette forhold? Hvis dette ikke er muligt, hvilke kriterier har man da i givet fald anvendt?

(Medlem af Inatsisartut Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Naalakkersuisuts fremlæggelse for Inatsisartut af den politisk-økonomiske redegørelse har givet anledning til fremsættelsen af en række spørgsmål.

På den baggrund og eftersom de afgivne svar og nye oplysninger skal være med til at danne grundlaget for det fortsatte arbejde, samt at disse allerede er indarbejdet i udgangspunktet for Naalakkersuisuts redegørelse skal jeg anmode om at modtage svar fra Naalakkersuisut inden for 10 arbejdsdage.